

„Štajerc“ izhaja vsaki ponedeljek, dajran z dnevnim naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stanje za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo imenstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Prugu, gledališko poslojstvo štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali tokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak teden zvečer.

Za oznako uredništva ni odgovorno. Cena oznak (poslati) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem ožnanju se cena primerno zniža.

Stev. 51.

V Ptuj v nedeljo dne 19. decembra 1909.

X. letnik.

Temni oblaki.

Nekaj mogočnega je naša Avstrija in opravičena je beseda, ki jo je izgovoril veliki državnik: Ako bi Avstrijo ne bilo, potem bi se moralo to Avstrijo narediti. Hotel je s to besedo reči, da je naša država prava garancija, trdno jamstvo evropskega reda in mira. Seveda ima vključ temu ali pravzaprav ravno vsled tega mnogo skritih in odkritih sovražnikov. To se je pokazalo zlasti začasa srbskega spora. Postopanje zahrbtne Rusije s svojim Izvolskom je bilo takrat naravnost izzivalno in je bilo tudi pravi vzrok srbske predrznosti. Ali ravno srbski spor je pokazal tudi veseli pojav. V trenutku namreč, ko je postala nevarnost najhujša, stopila je Nemčija poleg Avstrije. In proti združenju Nemčiji in Avstriji se ni nikdo upal nastopiti. Da je Avstrija premagala Srbe brez vojske, da ni vajdamela evropskega vojske, da nismo bili ponižani, to je posledica zvestobe in prijateljstva Nemčije! Danes lahko rečemo, da nam ni ne rusko-francoska zveza, ne hinavstvo Italije, ne dobičkaželjnost Anglije nevarna. Združena z Nemčijo tvori Avstrija moč, protikateri se ne bode nikdo upal dvigniti meča.

Temni oblaki, ki so se pred meseci zbirali nad našo domovino, so se tedaj razpršili in nebo naše zunanje politike je jasno.

Medtem pa so se pričeli pojavljati nevarni slučajji v notranjem Avstrije samem. Pojavljali se je kakor plevel v polju najhujši in najgrši zločin, ki ga poznamo — veleizdajstvo. Omenimo v prvi vrsti dogodek na južnem Tirolskem. Med tamošnjimi Italijani, med temi iredentovskimi „neodrešenimi brati“, opazovalo se je že dalje časa nevarno gibanje. To gibanje je imelo namen, v slučaju avstrijske vojske vohunosti za Italijo in poskusiti ustaj v južnem Tirolu. Naša policija je to opazovala in imela tudi zapisnik sumljivih oseb, katere bi v slučaju vojske takoj vstaknili pod ključ. In glejte, ko je nevarnost srbske vojske postajala vedno večja, odpotovala so te sumljive laške osebe ena za drugo v Italijo. Vedeli so torej, da jih naša policija opazuje. Ko se potem vojska ni vrnila, so prišli seveda nazaj. Medtem se je odkrilo znano velikansko tatvino v tridentški „banki cooperative“, o kateri smo itak natanko poročali. In zdaj se je posrečilo avstrijski sodnji, dobiti celotni načrt veleizdajalskih laških „iredentovcev“ v roke. Ti ljudje so imeli načrte dovozov vseh avstrijskih trdnjav in vojaško važnih točk na laški meji. Izdelali so tudi načrte, kako bi z enim udarcem razne te trdnjave v svoje roke dobili; v ta namen bi avstrijske oficije v njih zasebnih stanovanjih zahrbtno umorili. Našlo se je tudi v bližini Trienta precej dinamita ... Mislimo, da ti podatki zadostujejo. Veleizdajalci med laškimi „iredentovci“ so razrinkani. Upamo, da bode drugače precej zaspana naša oblast zdaj odločneje proti tej bandi nastopila.

Ali tudi v drugih krajih se pojavlja veleizdajniško gibanje. Mišljenje čeških radikalcev je znano in mislimo, da se to mišljenje ne razlikuje dosti od onega „iredente“. Sprebijati

se češki Kloufač ni hodil v Belgrad. Nasprotno, ljudje trdijo, da so ti njegovi izprehodi v zvezi z nakupom hotela „laune Gans“ v Pragi itd. ... Posebno važna v tem veleizdajniškem dirindaju pa sta dva sodnijska procesa. Pravi se je vršil skozi mesece v Zagrebu in je končal z obsodbo cele vrste srbskih veleizdajalcev na dolgoletno ječo. V javnosti je bil doprinesešen dokaz, da so Srbi ne samo v Bozni in Hercegovini marveč tudi na Hrvatskem hoteli pričeti ustaj proti Avstriji, da so hoteli odtrgati nekdanjo okupacijsko ozemlje od Avstrije in ga združiti s kraljemorilsko Srbijo, da so v ta namen zbirali ljudstvo, nabirali denar, pripravljali orožje itd. Ti Srbi — imenujejo jih tam „race“ — ki bi morali biti Avstriji na kolene hvalale, da jih je sprejela, ki so danes pravi „jugoslovanški judi“ in skozinsko bogatini, vpricigali so ta veleizdajalska dejstva. Od Srbov je prihajalo to veleizdajniško, proti-avstrijsko mišljenje na Hrvate. Leti so se na podlagi t. zv. „reške resolucije“ zedinili s Srbi. In deloma so dobivali denar, razširjali pa veleizdajniško politiko. Natančno bode to dokazal veliki proces, ki se vrši ravno sedaj pred dunajsko poroto (o procesu poročamo na drugem mestu). Tako plamti na vseh krajih in koncih veleizdajništvo najgrše vrste. V Galiciji in Bukovini Rusi, na Tirolskem Lah, proti Balkanu Srbi ...

Slovensko ljudstvo je bilo vedno trdno-avstrijskega mišljenja. Odbijalo je napade vseh sovražnikov naše domovine in prelivalo srčno svojo kri za Avstrijo. V zadnjih mesecih pa so „voditelji“ tega slovenskega ljudstva, strastni prvaki, tudi med njim pričeli razširjevati veleizdajniške ideje. To je pribita resnica. Prvaški listi, na čelu jim ljubljanski „Slov. narod“, so kar odkrito proti Avstriji in za Srbijo pisali. V srbskih službah je razširjal proti-avstrijsko propagando prvaki mladenič Plut. Govorilo se je celo, da so prvaki posojilnice nabirale denar za Srbe. Hribar, ljubljanski župan žalostne veljave, je potoval po Rusiji. Dr. Benkovič se je pustil v Zagrebu na ramenah okoli nositi, ko je govoril proti avstrijski ustavi. V štajerskem deželnem zboru je krvavi Rožkar sam izjavil, da bojevo prvaki raztrgati kronovine avstrijske. Vsi programi „narodne stranke“ obsegajo proti-ustavne točke. Med prvaki poslanci so ljudje, ki so bili že zaradi veleizdajstva obtoženi. To so dejstva, kakor je dejstvo, da se je v Ljubljani klicalo „živio Srbija“, da se je vrglo aliko našega cesarja z okna in se jo je namestilo z ono srbskega Jurja, — dejstva, nepobitna dejstva so to! Tako se boče tudi med Slovenci veleizdajništvo razširjevati! In na Dunaju? Prvaški poslanci bojevo razbiti državni zbor! ...

To smo hoteli zopet enkrat povedati in mislimo, da je dovolj važno. Res, oblaki, temni oblaki se zbirajo nad nami. Ali naše ljudstvo se ne bode dalo zapeljati v veleizdajstvo! Otrnilo se bode vseh za-

peljivcev prvakiških strank, kajti to ljudstvo je srečno in zadovoljno, da je pod avstrijskim žeslom!

V to pomagaj Bog!

Politični pregled.

Položaj (iz telegrafskih poročil). Vsi led-verjetnega hujkanja slovensko-klerikalnih poslancev sklenile so v „Slovenski uniji“ združene stranke, pričeti v parlamentu z obstrukcijo. Položili so tudi 36 nujnostnih predlogov, s katerimi bojevo vsakv delo v zbornici preprečiti. Češki rogovilež Kotlašč je pričel govoriti dopoldne ob 10 uri in je ob 11 uri ponovno govoril. Tiste stranke, katere bojevo delati in za ljudstvo kaj koristnega storiti (Nemci, krišč, socialci, Poljaki) so sklenili, da nadaljujejo toliko časa sejo, dokler ne premagajo obstrukcije. Ta seja bode torej, par tednov trajala. Konec temu boju bode bržkone razpust državne zbornice. Vso odgovornost za velikanski zločin nad ljudstvom nosijo prvaki poslanci ... Kmetje, vzdrinite se, dvignite se, da požene te politične zločince! Ljudstvo strada, prvaki pa preprečujejo podporo, oni silijo § 14 v osprede, oni bojevo lenariti, oni bojevo krivi nove vinske postavbe, srbske pogodbe ... Kmetje, pokonci!

Državni zbor je izvršil prvo čitanje državnega proračuna in nekateri že vidijo gosle na nebo viseti. Po našem mnenju pa to ne pomeni posebno veliko. Za sto vragov, skozi tedne so mlatili gospodje prazno slamo in sprejemali zato 20 K na dan! To naj bi bilo delo? Mislimo, da takega dela pač nikdo ne potrebuje. Nemški poslanec Pacher je imel prav, ko je odkritosrčno zakričal: Ljudstvo ras ne pošilja samo zato sem, da bi požirali 20 K na dan. Ljudstvo sploh ne mara več za državni zbor, ker ta nič ne dela! — Krivi so temu lenemu tratenju časa v prvi vrsti slovenski poslanci, ki so se podali popolnoma pod jarem ožindranega dr. Sušteršiča. Ta možakar, ki bi moral po vseh pravih dostojnosti pokor iz javnosti izgniti in ki je le na Kranjskem mogoč, postal bi rad minister. Za Prašekom en Sušteršič! Gliha vkup štriba! In zaradi te predrzne osebnosti želje mora ves državni zbor lenobo pasiti. Ko se je izvršilo prvo čitanje proračuna, pričeli so tudi ruski prenapetosti obstrukcije. Teh možicev, ki so svoj čas pričeli z ruskim govorom izzivati, se sicer nikdo ne boji. Ali delo pa le oviraja. Radovedni smo, koliko časa bode ta zločinska komedija v državni zbornici še trajala!

Za gospodsko zbornico je imenovala vlada zopet celo vsto novih članov. Najzanimivejše, da je postal tudi veliki štajerski pesnik Peter Rosegger član gospodske zbornice.

Deželni zbori. Poleg štajerskega sklicala bode vlada tudi še vse one deželne zборе na kratko zasedanje, kateri še niso sklepali o deželnemu proračunu za l. 1910.

Štajerski deželni zbor se bode sklical v času med Božičom in Novim letom na kratko zasedanje, ki bode trajalo do srede meseca ja-

Kdor proda 10 koledarjev, dobi enega zastonj!

nuarja. Seveda se to le tedaj zgodi, ako bi razmere v državni zbornici zasedanja ne branile. **Štacija za zrakoplovstvo.** Ustanoviti se namerava drugo štacijo za vojaško zrakoplovstvo v Avstriji. Posl. Malik se je takoj obrnil na vojno ministerstvo in prosil, da naj bi se to postajo na ptujskem polju ustanovilo. Upati je, da se ta želja izpolni.

Veleizdajniški proces na Dunaju. V listih „N. fr. Presse“ in „Reichspost“ izšla sta svoj čas članka, ki sta očitala hrvatsko-srbski koaliciji veleizdajniške cilje. Vsi poslanci hrvatsko-srbske zveze v zagrebškem saboru, katerih je okoli 50, so vložili vsled tega tožbo proti piscu dotičnega članka, znanemu zgodovinarju dr. Friedjungu in uredniku lista. Tožbenca sta pa nastopila dokaz resnice. Njih dokazi se tičejo trditve, da je srbska vlada sama plačevala veleizdajniške agente, da se je vobunilo, da se je hotelo začasa anekcije Bosne-Hercegovine povzročiti srbsko vojsko, da se je zbiralo bombe v društvu „Slovanski Jug“ itd. Že dosedaj se je mnogo teh trditve dokazalo. Naravnost nečuvane veleizdajniške čine se je odkrilo. Vodja srbsko-hrvatske koalicije posl. Supilo je pred sodnijo svojo častno besedo prelomil. Proces se bode šele te dni izgovoril in bomo potem o njem natančno poročali.

Iredenta na Tirolskem. Poročali smo svoj čas o velikih tatvinah pri banki cooperativa v Trientu. Te tatvine so izvršili italijanski iredentovci iz političnih vzrokov. Glavni tat je neki zagriženi Italijan Colpi. Cela razprava, ki se peča tudi z vohanstvom, pride pred porotno sodišče na Dunaju.

Velikanski škandal na Ruskem. Znano je, da višji uradniki državne intendature na Ruskem grozovito krađe. Car Nikolaj I je sam dejal: „Vesel sem, da mi ti psi hlač iz telesa ne ukradejo!“ Zlasti je kradla intendatura v krimski vojni. Ruski vojniki niso ničesar dobili in morali stradati, medtem ko se je celo sovražniku cele transporte živilskih sredstev in oblek prodalo. Takrat se je iznašlo škornje s papirnatimi podplati in kožuhe brez voljne, ki so potem v turški vojski l. 1877/78 tako usodepolno vlogi igrali. V tej vojski so prikipele tatvine do vrhunca in vodja j.n. je bil zadolžen veliki knez Nikolaj Nikolajevič. Po vojski je prišlo do procesa, ki bi moral končati s smrtno obsodbo tega Nikolaja. Ali car je ukazal, da se proces ustavi in — intendanti so kradli naprej. V japonski vojski je intendatura pri vsakemu volu 100 rublov „zaslužila“. Ali general Kuro-patkin je povzročil razna odkritja. Zato se je morala preiskava zapovedati. Car je izročil preiskavo poštemu senatorju Garinu, ki je zdaj svoje delo dokončal. Njegova preiskava je do-gnala, da so skoraj vsi ruski intendanti tatovi; le par pošteni izjem je, katere pa imenujejo „durake“ (tepec). V intendanti so vsi kradli: ekselence in pisarji. Take korupcije še ni svet doživel. Okroglo 70 intendantov se je že zaprl. Glavni tatovi so seveda v ministertvu. Take so razmere v „sveti Rusiji“, ki je vzor tudi našim vseslovanskim prvakom...

Zareto proti carju so zopet odkrili. Policija je zaprla mnogo oseb, med njimi 1 vsehilskega profesorja, 90 študentov, 1 urednika in 2 advokata.

360 duhovnikov obtoženih. V Kovnu na Ruskem se je dvignila proti 360 duhovnikom obtožba, ker niso oblasti prestop raznih oseb iz pravoslavne vere naznanili.

Ruski rubel. Prvaki lažejo vedno, da leži sreča Avstrije v prijateljstvu z Rusijo. Kakšno je rusko prijateljstvo, to je dokazal rusinski poslanec Wassilko, ki je v naši državni zbornici rekel, da Rusija vedno nato dela, da bi sejala sovraštvo proti Avstriji v Galiciji in Bukovini. Rusija boče pripravita polje za eventualno vojsko. V 80. letih je neka sodnijska razprava pokazala dela plačanih ruskih agentov. Tisoči rublov prihajajo v veleizdajniške namene v Galicijo. No, mi vemo, da delajo tudi ljubljanski bujskači z ruskim denarjem. Zato bi bila Avstrija pogubljen, ako bi se vezala z Rusijo!

Kralj Leopold belgijski leži na smrtni postelji. Vsak trenutek pričakuje se naznanilo njegove smrti. Zdravniki so izvršili potrebno čre-

vesno operacijo nad njim, ki ga je pa hudo oslabela. Napravil je že testament in vzel slovo od svojih prijateljev in sorodnikov.

Balkanski morilci. „Večerna pošta“ v Sofiji poroča, da je l. 1905 „srbska liga“ v Beogradu poslala dva človeka Gerdšikovič in Taškovič v Sofijo. Imela sta 150.000 dinarjev seboj. Stopila sta z anarhisti v zvezo, kajti namen je bil, umoriti bulgarskega kralja. Ali pristaši Borisa Sarafov so ju vjeli, jima denar vzeli in ju čez mejo pognali. Torej povsod umor in zopet umor. To je jugoslovanska kultura, s katero nas hočejo prvaki osrečiti!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pozor!

Kdor ima **seno** ali **slamo** za prodati ali kdor hoče **seno** ali **slamo** kupiti, naj to naznani. Omeni naj tudi, ali želi krmo za govedo ali za konje. Vse ponudbe (z najnižjo ceno franko Ptuju) in sploh vse tozadevne dopise sprejema orezplačno

upravnistvo „Štajerca“ v Ptuju.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dopisi.

Šmarje pri Jelšah. V „Narodnem listu“ smo brali anonco, da se v nečem trgu na spodnjem Štajerskem potrebuje več slovenskih rokodelcev. K temu moramo to-le pripomniti: Ako bi bil rokodelci, kateri se v Šmarju naseli, ves namazan z rdečo-plavo-belo barvo, moral bi vse eno od lakote poginiti. Šmarski prvaki so namreč grozni prijatelji rokodelcev, kadar je pa treba, da bi dali rokodelcu kakšno usivo kronico za služiti, takrat jo prvaki nesejo rajde judu nego slovenskemu rokodelcu. Oj mi vas že poznamo, nas ne bodete več farbari! Pa še par besedic hočemo izpregovoriti o tistih limanji, katere je Hagec Tancič po narodnjanskem časopisju razstavil. Mož ima namreč neko stanovanje v tem prvakiem trgu in ga ne more oddati, ker notri baje same gobe rastejo in bi dobri gospodar v takem stanovanju niti psa ne pustil bivati. Tega stanovanja bi se mož rad znebil... G. Hagec, le mirni bodite in ne nastavlajte limanice vbo-gum rokodelcem, kajti drugače zakrknimo blizo vas da se bode maslo, ki ga imate na glavi, po vsem obrazu raztopilo.

Rogatec. Naš g. dekan so imeli pridigo in so se zaleleti v tukajšnji „Schlossberg“, češ da se tam sprehajajo zaljubljeni parčki in grešijo. Oj ti morala ta!... Kaj pa ste Vi, g. dekan, imeli v Bog. Slatini opraviti, ko se niste upali s svojim vozom tja peljati, temveč je moral vedno Huberjev šimel svoje kosti tja nositi; drugače bi bila Vaša kuharica juho presolila od jeze, kaj? Le tiho bodimo od zaljubljenih parčkov, kajti tudi marokaterencu visokemu gospodu je predpasnik — nebeski raj!

Hoče. Volitve so minule, hvala Bogu, in kaplanu Krajncu sedaj ni več treba sicerstja švigati kakor beana riba. Doma ga sicer tudi nikoli ni, a vsaj nam njegovo sladko lire gledati ni treba. Sedaj pridno zahaja v St. Peter, od koder ga je hudi — veter pripihal. Ne vemo sicer katere kšefte ali morda strasti Krajnčeka v St. Peter toliko mikajo, ne, pa nas tudi nič ne briga, da ga le med nami ni. Pa ker nam je na drugi strani nekako dolgi čas po njem, se bomo nekaj menili o njegovih silovitih dejanjih. Ljubi moj „Štajerc“, ti veš, da je Krajnček neznanansko predrzen agitator, pa kako ta gospodek molje pobira tega še ne veš natanko. Poslušaj! Pooblastila je pobiral in jih izvilci, kakor žolna črvice, kjer je pa zvohal, da farja ne marajo, kje je pa svojega kaprola ali „cugefirerja“ poslal. V Poberzah pri Mariboru stanuje neka poštena, nemška gospa, ki je imela pri nas tudi volino pravico. K njej pride kaprol, kmet Anton Vernik in je pooblastilo izfehtal. Gospa ga je namreč vprašala, kdo je in kaj je in za katero stranko se poteguje. Sedaj je hitro bil trd Nemec, kateri z nemško napredno stranko gre. Selo bodo neki tudi še bolj ponemčili, duhovstvo se popolnoma nič ne vtkiva v volitve. To je bilo vrnje gospej vseč slišati, dala je pooblastilo. Pa ko je potem nekaj dni pozneje resnico iz-

vedla, se je hudo zgrozila nad poštenjakom Vernikom in je pooblastilo preklicala. Vernik Tone je namreč najbolj zagrižen prvak in najzvestejši hlapec kaplana Krajncu in njegove stranke. Kaj pravi slovenski kmet k takemu ravnanju? Poišči si sam imena za to! Gospej Wieser je Krajnček tudi pooblastilo izfehtati hotel, pa ga ni dobil. Sedaj se je nemškega tovarnarja g. Pfeifferja lotil, naj bi sosednji Wieser izprosil pooblastilo. Ta pa, značajan možak, je Krajncu kaj zažvižgal. Krojaškega mojstra Vuri Kanzlerja je dve uri mečkal in mandral, da bi njegove črube na listnico napisal. Ker pa ta to-le vendar ni hotel storiti, šel je Krajncu po asistenco po Blaž Jančiča, hišnega gospodarja Kanzlerjevega. Ta je žugal z odgonem izpod njegove strehe in vboji, stisnjeni siromakec je napisal. A Jančič je k volitvi kje k komisiji prignat revnega Kanzlerja: kakor mesar uboge ovčice v mesnico, le da bi ne se zadnji trenutek Kanzler nasilstva otesil. Zdaj pa ga hvalijo po črnih listih in ga priporočujejo svoji stranki, a dela in zasluzka mu niso dali ne poprpd in mu ga tudi ne bodo dali odshmal. Nam se Kanzler vsmili in mu nikakor ne moremo in ne bomo očitali, da je moral voliti z — črnuhi in prvaki. Oštrja Jakob Peharja je Krajncu tudi parkrat pohodil in je pri tej priliki stisnil en „ahtelec“ sladkega vinč-ka. Ko je Pehar dobil glasovnico v roke je bil Krajncu že pri njem in ga prisilil, da je napisal njegove kandidate, ter se je upenjal na to, da je njegov gost, kateremu mora gostilničar tudi kaj na ljubo storiti. Pehar je torej storil kaplanu nasproti svojo sveto dolžnost kot oštr, pa dvomimo, ako bo Krajnček sedaj še prišel le enkrat na svoj „ahtelec“. Mi pa bodemo člane črno pr-vaške stranke pridno spodbujali, naj sedaj prid-neje podpirajo njihov novi ud g. Peharja. Čudno se nam pri vsej tej kupčiji dozdeva le to, da je Jakob Pehar tako hitro pozabil, na kakšni način in s čimer pomočjo je letos prišel do svoje koncesije za gostilno. Oh, ljudje tako radi pozabijo — pa bo Krajncu ravno tako pozabil, ne na nas, pa čisto gotovo na — g. Peharja, mi pa tudi — gre ob enem. Dragi mi „Štajerc“, sedaj mo-ram tudi jaz na eden „ahtelec“, ne zameri mi, da daljše zanimivosti o volitvah, o Kranjcu itd. si „prisparam“ za prihodnjo številko. Adijo, dragi moj!

Hoče. Čeravno se je naš priljubljeni kaplan Krajnček pretečeni teden bil v vaškem potoku nekoliko skopel, katero koj-čj so mu priredili neki zlikovci iz tukajšnje fare, vendar še ne miruje ter udriha po tebi, priljubljeni „Štajerc“ in po tvojih dopisnikih; omenil je to iz prižnice dne 12. t. m., kajti dopis od dne 28. novembra t. l. iz Hoče ga je jako razburil, ker smo ga o cerkvenih razmerah tudi malo pokrčali ter ma žalostne razmere v cerkvi pri pozni službi pred-bagivali. Kako so razmere slabe in nečedne, se ne da popisati; seve, seve pravi on, da on ne more imeti povsod oči pri službi božji; no ljubi Krajnček, za politiko pa imaš povsodi oči? Tako se opravičuje iz prižnice in da ga napa-damo v nesramnem časopisju; seveda škoda je skoro prostora za-te v „Štajercu“. — Nadalje omenil je še iz prižnice zaradi poboške bernje, pravi da Poberci so tako dobri ljudi, da bi bernje ne dali (ker prihodijo feđen misli pobirati) ako pa kateri je tak, da bi bernje ne dal, naj raje potje da ne da nič, ga bomo že pri sodniji pri-jeli. Oj ti ljubi kaplanček, kje pa imaš zapisano, da imaš pravico sodnjsko postopati ter bernjo pobirati? Glejte no krščansko usmiljenje! Ta celo iz prižnice žuga z sodnijo, torej vrlj Poberci vaš dobrotini in krušni oč se celo predrzne iz pri-žnice objaviti, da dotičnega, ki bi se ustavljal njegovi beraciji, se ga bode sodnijsko prišlo za malho, pogledite no krščansko ljubezen gospoda Krajncu do svojega bližnega. No kje pa si ti takrat bil, ti ljubi privrandene v Hoče, ko smo mi delali ter se potili od truda? Takrat bi prišel pomagat nam našo trudopolno delo polajšat. Ja mi vsi že vemo koliko ura bje, zaspanost nam je prešla in prebujamo se že na vrhu Poberja! Nadalje tudi njegov lajbbkaprol čez šimelna se upogno jezi ker cela okolica pravi da je njegov šimel (ne njegov ker ga sploh nima, namreč nje-govega očeta) naduho dobil od same vožnje h občinskim volitvam ter še po vrhu berde uspeha. Oh ti škoda da mora tako priti. Trije Jožeki — močno jezijo ker so pri občinskih volitvah pro-

Naš koledar ima 144 strani in mnogo slik. Naročite si ga!